

záv. výboru se zaměstnavatelkou, a vedením tohoto sporu pověřen předseda záv. výboru.

Na základě tohoto usnesení byl předseda záv. výboru pouze zmocněn, aby jednal za závodní výbor v řízení správním, nebyl však oprávněn, aby domáhal se přezkoumání zákonnosti konečného rozhodnutí vydaného v řízení správním stížností k nss-u. — —

č. 3664.

Stavební ruch: Strana nemá podle zákonů o stavebním ruchu právního nároku na povolení státní podpory na stavbu.

(Nález ze dne 27. května 1924 č. 6264).

V ě c: Dr. A. B. a I. B. v Ž. proti ministerstvu veřejných prací o podporu podle zákona o stavebním ruchu.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á.

D ů v o d y: St-lé zakročili opětovně o udělení státní podpory na stavbu svého domu v Ž. a to žádostí z 13. července 1920 podle zák. z 30. března 1920 č. 219 Sb., žádostí ze 6. listopadu 1921 podle § 32 zák. z 11. března 1921 č. 100 Sb. a žádostí ze 4. dubna 1923 podle § 25 zák. z 27. ledna 1922 č. 45 Sb., resp. § 27 zák. z 25. ledna 1923 č. 35 Sb.

Nař. rozhodnutím zamítl žal. úřad žádost st-lů.

Rozhoduje o stížnosti do výroku toho podané zabýval se nss předem otázkou, zda a pokud výrokem tím vůbec mohlo býti porušeno nějaké subjektivní právo st-lů (§ 2 zák. o ss).

Na otázku tu jest však po názoru nss-u odpověděti záporně a to, nechť již spor se posuzuje podle kteréhokoli předpisu z norem, jež by vůbec mohly přijíti v úvahu.

Ustanovuje-li § 1 zák. z 30. března 1920 č. 219 Sb., že pro novostavby tam uvedené m ů ž e býti za podmínek zákonem tím stanoveným poskytnuta státní subvence a praví-li zákon z 11. března 1921 č. 100 Sb. v §§ 30 a 32 výslovně, že m o h o u býti státem podporovány stavby tam blíže označené, dovolává se při tom zák. z 23. května 1919 č. 281 Sb., jímž se dostalo vládě pouze z m o c n ě n í, aby stavební ruch podporovala, a setrval-li i zák. z 27. ledna 1922 č. 45 Sb. a podobně i zák. z 25. ledna 1923 č. 35 Sb. v § 25 při téměř doslovu, že totiž pro stavby tam označené a za podmínek tam uvedených m ů ž e býti státem poskytnuta podpora, nemůže býti pochybností o tom, že zákonodárce přenechal úřadu k tomu povolánému, aby v mezích své úvahy — byť i za šetření podmínek, bez nichž poskytnutí to bylo vůbec vyloučeno — v tom kterém případě rozhodl, zda podporu poskytnouti jest čili nic, aniž však předpisy těmi bylo stranám založeno subjektivní právo na přiznání oné finanční výhody. Jako se zákonem č. 281/1919 dostalo vládě pouze zmocnění, tak ostatními svrchu uvedenými normami bylo orgánům státní správy přiznáno taktéž pouze z m o c n ě n í, podporu tu v tom kterém případě poskytnouti, aniž však vyslovena byla p o v i n n o s t úřadu, aby žádosti strany podpory té se domáhající, byť i za určitých jen podmínek, vyhověl, čímž teprve by byl stranám založen právní nárok na onu finanční výhodu.

Nemohou-li však st-lé dovoditi právního nároku na požadovanou státní podporu, pak úřad, zamítnuv jejich žádost, neporušil žádného jejich subjektivního práva, nechť dal se při tom již vésti úvahami jakýmkoli, a bylo tedy stížnost zamítnouti jako bezdůvodnou.

Č. 3665.

Církevní věci (Slovensko): Výplata státních doplňků platových pozůstalostí zemřelého faráře.

(Nález ze dne 27. května 1924 č. 6265).

V ě c: A. S. a spol. v U. proti referátu ministerstva školství a národní osvěty v Bratislavě o zadržené požitky faráře.

V ý r o k: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro vady řízení.

D ů v o d y: Nař. rozhodnutím z 24. září 1923 sdělil žal. úřad biskupskému ordinariátu v T., že jednání o žádosti řím.-kat. faráře v K. J. Sz. o výplatu zadržených požitků považuje za bezpředmětné, ježto farář ten dne 1. srpna 1923 zemřel. Podle správních spisů šlo o tyto požitky: za rok 1922 roční nouzová výpomoc 2880 Kč, kongrua 13 Kč, ošacovací podpora 1000 Kč, drahotní výpomoc 2000 Kč a věkový doplněk 1100 Kč; za rok 1923 pak a to za dobu od 1. ledna do 1. dubna nouzová výpomoc 720 Kč, drahotní přídavek 500 Kč a kongrua 6.50 Kč.

Když pak dědicové podali do tohoto výnosu stížnost k nss-u dovozuji, že nejde o nějaký plat z milosti, nýbrž o právní nárok na ony přídavky, a že tudíž náleželo vyrovnati je za dobu do zůstavitelovy smrti, pozměnil žal. úřad své původní rozhodnutí výrokem z 31. prosince 1923 v ten rozum, že poukázal pozůstalosti na dobu od 1. ledna 1922 do 30. července 1923 připadající část doplňku kongruy 20 Kč 58 h a věkového doplňku částkou 1583 Kč 33 h, celkem 1603 Kč 91 h, odepřel však přiznati jí i mimořádné státní podpory a výpomoci, totiž ošacovací podporu, jednorázovou, nákupní a nouzovou výpomoc.

O stížnosti do výroků těch podané uvážil nss takto: — —

Jde pouze o otázku mimořádných drahotních výpomocí a přídaveků, jichž výplatu žal. úřad pozůstalosti odepřel.

Jak z doplněného nař. výroku patrné, opřel úřad své odmítavé stanovisko pouze o jeden důvod, že totiž shledal s hlediska státní správy závadným postup faráře Sz. po stránce jazykové.

Podle správních spisů opírá se závěr ten toliko o zprávu školského dozorce v K. ze . . . , jež se však omezuje na všeobecné, nikterak nedoložené tvrzení, že onen farář »drží obec pod maďarským terorem«.

Podle zprávy župního úřadu v Nitře ze . . . však bylo provedeným vyšetřením zjištěno, že farář ten, 74 let starý, málo se zajímá o své okolí, jsa v poslední době stále nemocen; že do obce N. velice zřídka dochází a že celou církevní agendu v obci té, jakož i v obci K. vede kaplan. Pokud jde o jazykové znalosti faráře Sz., nepodávají pak správní spisy vůbec nic pozitivního.

Potom však skutkové zjištění žal. úřadu stran oné závady, pro níž jediné výplata státních příplatků byla odepřena, nemá opory ve spisech